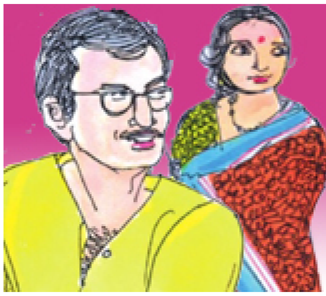

స్వాతివానకోసం
– పెబ్బిలి హైమావతి

(ప్రారంభం)

"వేర్ ద మైండ్ ఈజ్ విత్అవుట్ ఫియర్. వేర్ ద మైండ్ ఈజ్ విత్అవుట్. విత్అవుట్ ఫియర్ వేర్ ద మైండ్ విత్ ఫియర్" అంటూ భాస్కర్ చదువుతున్నది వినడంతోనే పనిచేసుకుంటున్న జానకి ఒక్క క్షణం ఆగింది వినేందుకు.

ఇది గీతాంజలిలో పోయం కదూ. ఏమిటి బాచీ ఇంత అధ్వానంగా చదువుతున్నాడు రాముని తోక పీవరుండిట్లనియె అన్నట్లు ఉంది. చేస్తున్న పని పక్కన పెట్టి "బాచీ ఏం చదువుతున్నావు?" అంటూ దగ్గరకు వెళ్ళింది జానకి.

"వేర్ ద మైండ్ ఈజ్ విత్అవుట్ ఫియర్ అనే పోయం చదువుతున్నాను వదినా. ఎంత బట్టీ పట్టినా వచ్చినట్లే ఉంటుంది కానీ రావడంలేదు. ఏం చేయాలో అర్థంకావడంలేదు. రేపు క్లాసులో మా సార్ అప్పచెప్పించుకుంటానన్నారు. లేకపోతే బెంచి మీద నించోబెడతారట. అలా నుంచుంటే ఎంత షేమ్" అన్నాడు భాస్కర్ బాధగా.

"అవును, షేమ్‌గానే ఉంటుంది. నీవు ఈ గీతాన్ని అర్థం చేసుకోకుండా చదువుతున్నావు కనుక నీకు పట్టుబడడం లేదు. అదే అర్థం చేసుకుని చదివావనుకో, అయిదు నిముషాల్లో వచ్చేస్తుంది. ఏదీ ఒక్కో లైనూ చదువు అర్థం చెబుతాను" అంది జానకి.

"సరే వదినా" అంటూ చదవడం మొదలు పెట్టాడు భాస్కర్.

"Where the mind is without fear and the head is held high"

ఎక్కడ మనస్సు నిర్భయంగా ఉంటుందో, ఎక్కడ మనుషులు శిరస్సు వంచకుండా తలెత్తుకుని తిరుగుతారో.

Where Knowledge is free;

ఎక్కడ విజ్ఞానం స్వేచ్ఛగా ప్రవహిస్తుందో

Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls;

ఎక్కడ ప్రపంచం సంకుచితమైన స్థానిక గోడలతో..

కులమత వర్గ బేధాలతో విభజింపబడకుండా ఉంటుందో

Where words come out from the depth of truth,

ఎక్కడ హృదయపు లోతుల నుండి నిజం నిర్భయంగా వస్తుందో

Where tireless striving stretches its arms towards perfection;

ఎక్కడ అలుపెరుగని కృషి పరిపూర్ణత వైపుకు తన హస్తాలను చాచుతుందో

Where the clear stream of reason has not lost its way into the dreary desert sand of dead habbit;

ఎక్కడ మృతప్రాయమైన అలవాటు అనే ఆచారపుటెడారిలోనికి స్వచ్ఛమైన బుద్ధిలేదా ఆలోచనా ప్రవాహం ఇంకిపోకుండా ఉంటుందో.

Where the mind is lead forward by thee into ever widening thought and action;

ఎక్కడ మేధస్సు నిరంతరం విశాలమవుతున్న ఆలోచనలోనికి, ఆచరణ వైపు నీచే నడపబడుతుందో..

Into that heaven of freedom, My Father, Let my Country Awake!

అటువంటి స్వేచ్ఛా స్వర్గం వైపు పయనించేలా, నా దేశాన్ని జాగృతం చేయి తండ్రీ" అంటూ ముగించింది జానకి.

ఆమె చెప్పిందంతా వింటూ కళ్ళార్పకుండా ఆరాధనగా ఆమెనే చూస్తూ ఉండిపోయాడు భాస్కర్.

తాను చెప్పడం పూర్తయినా ఇంకా అలాగే తన వంక చూస్తున్న భాస్కర్‌ని చూసి "ఏమిటి బాచీ అలా చూస్తున్నావు నేను చెప్పింది అర్ధంకాలేదా?" అనడిగింది జానకి.

ఆ మాటల్ వింటూనే ట్రాన్స్‌లో నుండి బయటపడినట్లుగా జానకి వంక మరింత ఇష్టంగా చూస్తూ "ఎంత బాగా చెప్పావు వదినా. మా సార్ కూడా ఎప్పుడూ ఇంత బాగా విడమరచి చెప్పలేదు. నువ్వు చెప్పింది విన్నాక ఎలాగైనా కష్టపడి గీతాంజలి అంతా చదవాలనిపిస్తోంది నాకు" అన్నాడు భాస్కర్ ఉద్వేగంగా.

"అది నేను చెప్పడం వల్ల కాదు బాచీ రవీంద్రుని గీతాంజలిలో ఉన్న గొప్పదనం అది. అందుకే విశ్వకవి అంటారాయనను. మన దేశం నుండి మొదటిసారి నోబుల్ ప్రైజ్ అందుకున్నది ఆ మహానుభావుడే రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ గారు 1912లో వ్రాశారు ఇది. మన దేశ సంస్కృతిని నాశనం చేసి హిందూ ముస్లింల ఐక్యతను కూలదోసి ప్రాంతాలుగా, మతాలుగా, కులాలుగా భారతీయ సమాజాన్ని విడదీసి, ప్రజలను బానిసలను చేసి పీల్చి పిప్పి చేసిన తెల్లదొరల అమానుషత్వాన్ని అహంకారాన్ని భరించలేని పరిస్థితిలో ఆ బాధలోంచి, వేదనలోంచి పుట్టినదే ఈ కవిత. మనుష్యులందరూ తెలుసుకుని ఆచరించవలసినంత గొప్ప సందేశం ఉంది ఇందులో. ఇది వ్రాసి ఇన్నేళ్ళు గడిచిపోయినా ఆనాటి సామాజిక పరిస్థితుల్లో ఇప్పటికీ పెద్ద మార్పేమీ లేకపోగా కులాల పేరుతోనూ, మతాల పేరుతోనూ ఆరని మారణకాండ ఈనాడు మనదేశంలో నిత్యకృత్యమైపోయింది. కనుక ఇప్పటికే కాదు, ఎప్పటికీ గీతాంజలి ప్రతి మనిషికీ అనుసరణీయమూ, ఆచరణీయమూ అని నేను అనుకుంటున్నాను" అంది జానకి.

"నీకు చాలా తెలుసు వదినా. ఇంత తెలిసిన నువ్వు ఆ లోయర్ క్లాసు వాళ్ళకు పాఠాలు చెబుతూ ఎలిమెంటరీ స్కూలు టీచరుగా మిగిలిపోవడం నాకేమీ బాగోలేదు. చక్కగా ఎం.ఏ చేసి ఏ కాలేజీ లెక్చరర్‌వో అయితే ఎంతో బాగుండేది" అన్నాడు భాస్కర్.

"నాకు కాలేజి లెక్చరర్ అవుదామని లేదు బాచీ అయినా మనం చేసే పని చిన్నదయినా, పెద్దదయినా ఇష్టంగా శ్రద్ధగా చేయాలి అంటారు మీ అన్నయ్య. నాకు కూడా ఆ చిన్నపిల్లలతో గడుపుతూ ఉంటే ఎంతో బాగుంది ఐ ఎంజాయ్ మై జాబ్. ఇక నువ్వన్నట్లు ఎం.ఏ చేస్తే బాగానే ఉంటుంది నాకు చిన్నప్పటినుండీ సాహిత్యమంటే ప్రాణం, తెలుగులో కృష్ణశాస్త్రిని ఎంత ఇష్టపడతానో పేరడైజ్ లాస్ట్ రాసిన 'జాన్ మిల్టన్‌నీ' అంతే ఇష్టపడతాను. నీలాగే టెంత్‌లో ఉండగా గీతాంజలిలోని ఈ గీతాన్ని చదువుకున్నాను. అప్పటినుండే గీతాంజలి నా ఫేవరెట్ బుక్ అయిపోయింది. ఇప్పటికి ఎన్నిసార్లు చదివానో లెక్కలేదు. దాంతోపాటు నాకు నచ్చిన పుస్తకాలన్నీ సేకరించి మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతూ ఉంటాను. అసలు బి.ఏ అయ్యాక ఎం.ఏ లిటరేచర్ చేద్దామనుకున్నను. కానీ మీ అన్నయ్య బి.యిడి చేయమన్నారు. సరే అదయినా చేద్దామనుకున్నాను కానీ" అంటున్న జానకి మాటలను మధ్యలోనే కట్ చేస్తూ "నావలన అదికూడా ఆగిపోయింది కదా నీకు" అన్నాడు బాధగా.

"ఏయ్ బాచీ, నా చదువేదో ఆగిపోయిందని నేనేం ఫీల్ అవడంలేదులే. అనవసరంగా వర్రీ అయి నీ మూడ్ పాడు చేసుకోకు" అంటూ భాస్కర్ భుజం తట్టింది ఆప్యాయంగా.

"పోనీ ఒక పని చేయకూడదా వదినా ఈ ఉద్యోగం మానేసి చక్కగా ప్రైవేటుగా ఎం.ఏ చేయకూడదు?" అన్నాడు భాస్కర్ ఆరాటంగా.

తనమూలంగా వదిన చదువు ఆగిపోయిందనే బాధ భాస్కర్‌ని వదలడంలేదు. ఆ మాటలంటున్నప్పు అతడి కళ్ళు తడికావడం గమనించింది జానకి.

"అరే బాచీ ఏంటిది? తప్పుకదూ ఇప్పుడేమైందని అలా బాధపడుతున్నావు? అయినా భలే ఎడ్వయిజ్ ఇచ్చావు ఈవాళ నాకు. ఇన్నాళ్ళూ ఈ ఆలోచన తట్టలేదు సుమా నాకు. మీ అన్నయ్య వచ్చాక మాట్లాడతానులే. తను ఎలా చేద్దామంటే అలా చేస్తాను సరేనా?" అంది జానకి లాలనగా.

జానకి మాటలు వినడంతోనే భాస్కర్ మనసు తేలికపడినట్లయింది. సంతోషంగా చదువుకోవడం మొదలుపెట్టాడు.

ఆలోచిస్తూ లేచిందక్కడినుండి జానకి. భాస్కర్ అన్నట్లు ఎం.ఏ చేస్తే బాగుంటుంది అనుకుంటూ.

నెలరోజుల క్రితం చదువు విషయమై తండ్రితో ఘర్షణ పడిన విషయం గుర్తుకు వచ్చింది జానకికి.

"నన్నడగకుండా ఇలా పెళ్ళికి ముహూర్తాలు పెట్టించుకురావడం సరైనదే అనుకుంటున్నారా నాన్నా మీరు?" అనడిగింది జానకి సూటిగా తండ్రి వంక చూస్తూ.

కూతురు అలా నిలదీసినట్లుగా ప్రశ్నించేసరికి ఆదిశేషుకి నోటమాట రాలేదు ఒక్క క్షణం.

అంతలోనే తెప్పరిల్లి "ఇందులో నిన్ను అడగడానికి ఏముందమ్మా? ఈ పెళ్ళి ఎప్పటినుండో అనుకుంటున్నదే కదా" అన్నాడు ఆదిశేషు సౌమ్యంగా ముఖం పెట్టి.

"కావచ్చు, అయిన పెళ్ళి నాకే గనుక ముహూర్తాలు పెట్టేముందు నన్నొకమాట అడగాలి కదా నాన్నా?" అంది జానకి.

ఆ గొంతు మెత్తగనే ఉన్నా మాటల్లో తీవ్రత ఆదిశేషుకు మండుకొచ్చేలా చేసింది.

"సరే, ఇప్పుడు అడుగుతున్నాను కదా చెప్పు, ఈ పెళ్ళి నీకు ఇష్టమేనా?" అన్నాడు విసురుగా.

ఆ అడగడంలో కూతురు అభిప్రాయం తెలుసుకోవాలనే ఆలోచన కంటే తన నిర్ణయాన్ని ప్రశ్నించిందనే కోపమే ఎక్కువగా ఉంది.

"నాకిప్పుడప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు నాన్నా" అంది జానకి స్థిరంగా.

"ఇప్పుడే చేసుకోవా అసలు పెళ్ళే చేసుకోవా? లేక రామాన్ని చేసుకోవడం ఇష్టంలేదా?" అనడిగాడు ఆదిశేషు కోపంగా కూతురు వంక చూస్తు.

"చేసుకుంటాను. నా బి.యిడి అయ్యాక" అంది జానకి తండ్రి కోపానికి ఏమాత్రం బెదరకుండా. "అయ్య వచ్చేదాకా అమావాస్య ఆగాలన్నట్లుగా నీ చదువు అయ్యేదాకా వాళ్ళు వేచి ఉండాలంటావా?" అన్నాడు ఆదిశేషు మండిపడుతున్నట్లుగా.

"ఆగలేకపోతే వేరే అమ్మాయిని చేసుకోమను. నాకేం అభ్యంతరం లేదు. నేను మీకు చెప్పే సీటు కోసం అప్లయ్ చేశాను. తీరా ఇప్పుడు సీటు వచ్చాక నేను అక్కడికి వెళ్ళడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాక మీరిలా అడ్డుకొట్టడం ఏమీ బాగోలేదు నాన్నా" అంది జానకి బాధగా.

"అప్పటి పరిస్థితి వేరు. ఇప్పటి పరిస్థితి వేరు. మావయ్య చెయ్యిపోగొట్టుకుని ఉద్యోగం పోగొట్టుకుని బాధలో ఉన్నాడు. ఇంట్లో ఆడదిక్కులేదు. ఇలాంటి స్థితిలో నువ్వు ఇలా మడతపేచీలు పెట్టడం ఏమీ బాగోలేదు" అన్నాడు ఆదిశేషు ఎలాగోలా కూతుర్ని ఒప్పించాలి అనే ఉద్దేశ్యంతో.

"పరిస్థితి బాగుండని మాట వాస్తవమే కాదనను. దానికి ఏదో ఒక ఆల్టర్నేటివ్ చూసుకోవాలి. అంతేగానీ ఇలా హడావుడిగా ముహూర్తాలు పెట్టించుకు రావడం సరైంది కాదు. మీ పాటికి మీరు నిర్ణయాలు తీసుకుంటే మేము కిమ్మనకుండా అమలు చేయాలా? ఏం న్యాయంం నాన్నా మీకిది?" అంది జానకి ఆవేశంగా.

"ఇందులో చెప్పడానికేముంది? ఎప్పటినుండో అనుకుంటున్నదేగా. ఇదేదో పెద్ద సమస్యలా రాద్ధాంతం చేస్తావెందుకు?" అన్నాడు ఆదిశేషు తీవ్రంగా చూస్తూ.

"ఎంత తేలిగ్గా అనేశారు నాన్నా. బజారుకు వెళ్ళి బట్టలో, కూరగాయలో కొనుక్కొచ్చినట్లు చేశారు. మీరు ముహూర్తాలు పెట్టుకుని వచ్చి. కానీ పెళ్ళనేది జీవితానికి సంబంధించిన అతి ముఖ్యమైన విషయం అనేదాన్ని ఎలా విస్మరించారు నాన్నా మీరు? ఏమన్నారు పెద్ద విషయంలా రాద్ధాంతం చేస్తున్నానా? మీకిది పెద్ద విషయం అవునోకాదో నాకు తెలియదు. నాకు మాత్రం పెద్ద విషయమే. ఇందులో నా అభిప్రాయానికి తావులేనప్పుడు మీ నిర్ణయాన్ని అమలు చేయవలసిన బాధ్యత కూడా నాకు లేదు" అంటూ విసురుగా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది జానకి.

కూతురు వెళ్ళినవైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "ఏమిటి పంకజం, ఎప్పుడూ లేనిది జానకి ఈరోజు ఇలా మాట్లాడుతోంది. కాస్త నువ్వయినా దానికి నచ్చచెప్పు. అవతల మా బావగారికి మాటిచ్చివచ్చాను. ఇప్పుడు ఇలా ఇది కాదంటే నా పరువేం కావాలి?" అన్నాడు ఆదిశేషు బాధగా.

"నే చెపితే మాత్రం అది వింటుందంటారా? పెళ్ళి చేసుకునేది అదే కనుక దానితో ఓ మాట చెప్పి చేస్తే బాగుండేది" అంది పంకజం నిష్ఠూరంగా అతడి వంక చూస్తూ.

"నువ్వూ నన్నే అంటున్నావా? ఇంతకాలం ఈ ఇంట్లో ఎవరికి ఏది కావాలో అడగకుండానే అన్నీ అమర్చిపెట్టాను. అన్నీ హాయిగా అందిపుచ్చుకున్నారు మీరంతా. ఈ రోజు మాత్రం నేనేదో తప్పుచేసినట్లు నిలదీస్తున్నారే?" అన్నాడు ఆదిశేషు కోపంగా.

"అది వేరు. ఇది వేరు. పిల్లల మంచి చెడ్డలు చూడవలసిన బాధ్యత తల్లిదండ్రులుగా మనమీద ఉంది. దానికీ పెళ్ళికీ ముడిపెడితే ఎలా? అయినా అదేం పెళ్ళి చేసుకోను అనడంలేదు కదా దాని బి.యిడి అయ్యాక చేసుకుంటాను అంటోంది అర్థం చేసుకోండి" అంది పంకజం నచ్చచెపుతున్నట్లుగా.

"అందర్నీ నేనే అర్థం చేసుకోవాలి. నా బాధ అర్థం చేసుకునేవాళ్ళు ఎవరు? పిల్లలకు ఏది మంచో, ఏది చెడో నాకు తెలియదనా నీ ఉద్దేశ్యం. అయినా ఇంతదూరం వచ్చాక వెనక్కి తగ్గితే నాకు అంర్యాద ఏమైనా మిగులుతుందా అక్కడ? లేక నా మానమర్యాదలు మంట కలిసినా పర్వాలేదు అనుకుంటున్నారా మీరంతా?" అన్నాడు ఆదిశేషు కోపంగా భార్యవంక చూస్తూ.

ఆ మాటలు వింటూనే లోపలినుండి దూసుకు వచ్చింది జానకి.

"నామీద కోపం అమ్మ మీద చూపిస్తున్నారేమిటి నాన్నా? ఎంతసేపూ మీ మాటా, మీ పరువూ అనే ఆలోచిస్తున్నారు గానీ, నా ఫీలింగ్స్ గూర్చి ఆలోచించే, పనిలేదా మీకు. నేనేం చిన్నపిల్లను కాను నాన్నా. నాకూ కొన్ని ఆలోచనలూ, అభిప్రాయాలూ ఉంటాయని గ్రహించరెందుకు మీరు? సరే మీరేమైన అనుకోండి నేను బి.యిడి చేసి నా కాళ్ళమీద నేను నిలబడేవరకూ పెళ్ళి చేసుకోను" అంది జానకి నిష్కర్షగా.

"మరీ మూర్ఖంగా మాట్లాడకు. అవతల పరిస్థితులు అర్థం చేసుకోకుండా" అంటూ భార్య వైపు తిరిగి "ఏమిటి పంకజం, ఇదింత మొండిగా తయారైంది. నాకేం అర్థంకావడంలేదు" అన్నాడు ఆదిశేషు.

"అవును, నాది మూర్ఖత్వమే. ఈ మూర్ఖత్వమూ, మొండితనమూ రావడానికి కారణం ఎవరో తెలుసా? మీరూ, మీ ప్రవర్తనే. ఏ విషయమైనా ఏకపక్ష నిర్ణయమే కానీ, సమిష్టిగా ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? చివరికి ఈరోజు నా పెళ్ళికూడా నిర్ణయించేశారు. నాకు చెప్పలేదు సరే, కనీసం అమ్మకయినా ఈ విషయం చెప్పారా మీరు? లేదు, ఇదేకాదు ఏ విషయమూ అమ్మకి చెప్పరు మీరు. మీ ఫ్రెండ్స్, మీ కొలీగ్స్ అందరూ ఇలాగే చేస్తున్నారా? ఏమన్నా అంటే వాళ్ళంతా చదువుకుని, ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు అంటారు.

నాకు తెలియక అడుగుతాను నాన్నా చదువూ, ఉద్యోగం లేనంత మాత్రాన అమ్మ అస్థిత్వానికి ఇంకేమీ విలువ లేనట్లేనా? ప్రతీదానికీ మీ నీడలా అనుసరించడానికి తప్ప అమ్మకి కూడా స్వంత అభిప్రాయాలూ, ఆలోచనలూ ఉంటాయని ఒక్క క్షణమైనా ఎందుకు ఆలోచించరు? అన్ని విషయాల్లోనూ ఎంతో బాగా ఉండే మీరు అమ్మ విషయానికి వచ్చేసరికి ఎందుకు నాన్నా ఇంత ఉపేక్షాభావం వహిస్తారు.

అలా అని అమ్మని మీరు బాగా చూడలేదని నేను అనడంలేదు. అమ్మ తెలివితేటలు మీ స్థాయికి తగవనే అలసత్వం కనిపిస్తుంది నాకు మీలో. అదే అమ్మ చదువుకుని ఉద్యోగం చేసి ఉంటే ఇలా ఉండేది కాదేమో పరిస్థితి. ఇదంతా ఇంతకాలం అమ్మ ఎలా భరించిందో నాకు తెలియదు. లేక తనకి స్వాలంబన లేక మీకు తలవంచిందేమో? ఆడది అంటే వండి, వార్చి పెట్టి మగవాడి అవసరాలు తీరుస్తూ అతడు తిట్టినా, కొట్టినా పడివుండే కాలం పోయింది నాన్నా. నేను ఈ కాలం యువతిని. వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆత్మగౌరవాన్ని వదులుకుని తలవంచి బ్రతకలేను. ఇదంతా చెప్పి మిమ్మల్ని నొప్పించాలని కాదు నాన్నా. అన్ని విషయాల్లో ఎంతో ఉన్నతంగా ఆలోచించే మీరు అమ్మ విషయానికి వచ్చేసరికి ఎందుకిలా ప్రధాన్యత లేనట్లు ప్రవర్తిస్తున్నారు అనేదే నా బాధ. అందరితోనూ ఎంతో మర్యాదగా, మన్ననగా మాట్లాడతారు. అమ్మతో మటుకూ తీసి పడేసినట్లుగా, అదిలించినట్లుగా మాట్లాడతారెందుకని? అత్తయ్యకూడా అమ్మలాగానే పెద్దగా చదువుకోలేదు. కానీ మావయ్య అత్తయ్యని ఎంత ప్రేమగా చూసేవారు. మరి మీరెందుకు నాన్నా అలా ఉండలేకపోయారు?

మొన్న ఏదో మాగజైన్‌లో ఓ కొటేషన్ చూశాను. 'ఏ హేపీ మేరేజ్ ఈజ్ ది యూనియన్ ఆఫ్ టూ గుడ్ ఫర్‌గివర్స్' అని.

ఒకరికొకరు అనే భావన ఇచ్చే తృప్తీ, సంతోషం ఇలా భయపడుతూ, బాధపడుతూ ఉండడంలో ఉంటుందా నాన్నా? నాకంటే వయసులో, అనుభవంలో ఎంతో పెద్దవారు మీరు. మిమ్మల్ని ఎత్తి చూపాలని కాదు నాన్నా నా ఉద్దేశ్యం. ప్రతి మనిషికీ స్వంత అభిప్రాయాలు కొన్ని ఉంటాయి. దాన్ని మీరు గుర్తించలేదనే నా బాధ.

ఏమో? రామం బావ మావయ్యలా కాకుండా మీలా ఉంటే నా పరిస్థితి ఏంటి? అందుకే నేనీ నిర్ణయం తీసుకున్నాను. ఇందులో ఎలాంటి మార్పూ ఉండదు. నేను అమ్మలా రాజీపడి బ్రతకలేను" అంటూ లోపలి గదిలోకి వెళ్ళబోయిన జానకి అప్పుడే హాల్లోకి అడుగుబెడుతున్న రామచంద్రని చూసి తడబాటుగా ఆగిపోయింది అక్కడే

తన మాటలన్నీ అతడు విన్నాడేమోననే కలవరం జానకి ముఖంలో కొట్టొచ్చినట్లు కనపడింది.

మేనల్లుడు అంత హఠాత్తుగా అలా వస్తాడని ఏమాత్రం ఊహించని ఆదిశేషు కూతురులాగే తడబడ్డాడు. "ఏరా నువ్విక్కడికి వస్తానంటే నేను కూడా ఆగేవాడిని కదా చక్కగా ఇద్దరం కలిసి వచ్చేవాళ్ళం" అన్నాడు ముఖానికి నవ్వు కలుపుకుంటూ.

జానకి వంక ఒకమారు చూసి ఆదిశేషు వంక తిరిగి "వచ్చేటట్లు చేసింది నువ్వేకదా మావయ్యా ఉదయం హడావిడిగా పంతులుగార్ని పిలిపించి అప్పటికప్పుడు ముహూర్తాలు పెట్టిస్తున్నప్పుడు నేనేమని అడిగాను? జానకి అభిప్రాయం కనుక్కున్నావా, లేదా అని దానికి జవాబుగా కనుక్కోకుండా ఎలా ఉంటానురా అని నవ్వుతూ తేల్చేశావు. తీరా ఇక్కడికి వచ్చి చూస్తే ఇదీ పరిస్థితి. ఎందుకు మావయ్యా ఇలా చేశావు?" అన్నాడు రామచంద్రా బాధగా.

"నేనేం కావాలని చేయలేదురా. మీ నాన్న బాధ చూడలేక అప్పటికప్పుడు ఆ నిర్ణయం తీసుకోవలసి వచ్చింది అంతే" అన్నాడు ఆదిశేషు సంజాయిషీ ఇస్తున్నట్లుగా.

"కానీ నువ్వు కల్పించిన ఈ పరిస్థితి జానకికీ, నాకూ ఎంత ఇబ్బందిగా తయారయిందో చూశావా?" అన్నాడు రామచంద్ర నిష్ఠూరంగా.

వెంటనే "సారీ బావా నిన్ను హర్ట్ చేయాలని కాదు నా ఉద్దేశ్యం" అంది జానకి సంజాయిషీగా.

"సారీ ఎందుకు జానకీ నువ్వు ఆవేశపడడంలో తప్పు ఎంతమాత్రంలేదు. అసలు తప్పు నాదే పరిస్థితి ఇదీ అని నేను ముందే నీకు వివరంగా చెప్పి ఉండవలసింది. నువ్వు ఎం.ఏ లిటరేచర్ చేస్తానంటే నిన్ను బి.యిడి చేయమని ఎంకరేజ్ చేసింది నేనేకదా, మనిద్దరం టీచింగ్ ప్రొఫెషన్‌లో ఉంటే బాగుంటుందనే ఉద్దేశ్యంతో.

కానీ అనుకోకుండా నాన్నగారికి ఇలా ఏక్సిడెంటు అయి చెయ్యితోపాటు ఉద్యోగం పోగొట్టుకుని ఇంట్లో కూర్చోవలసి రావడం వలన పరిస్థితి అంతా తారుమారు అయింది. అమ్మ ఉండి ఉంటే ఆ దారి వేరుగా ఉండేది. అమ్మపోయినా, మా కోసమని నాన్నగారు గుండె దిటవు చేసుకుని బ్రతికారు. కానీ ఇప్పుడు వచ్చిన పరిస్థితికి నాన్నగారు అసలు ఎంతమాత్రం తట్టుకోలేకపోతున్నారు. ఆయన చాలా డిప్రెషన్‌లో ఉన్నారు. నేను జాబ్‌లో జాయిన్ అయింది మొన్నమొన్ననే కనుక శెలవు పెట్టి నాన్నగారికి సపోర్టుగా ఇంట్లో ఉండే పరిస్థితి కాదు. బాచీ ఈ ఏడే టెంత్‌కి వచ్చాడు కదా. వాడిని ఇంట్లో అట్టిపెట్టలేను. అందుకే నిన్నిలా ఇబ్బంది పెట్టవలసి వచ్చింది.

కానీ ఇక్కడికి వచ్చాక నీ వెర్షన్ అంతా విన్నాక, నీ కోర్కె న్యాయమైందే అనిపిస్తోంది. ముందు నువ్వు బి.యిడిలో జాయిన్ అవ్వు జానకీ. తర్వాత సంగతి తర్వాత చూద్దాం" అన్నాడు రామచంద్ర నిబ్బరంగా.

"ఏమిట్రా చూసేది బాచీని స్కూల్ మాన్పించి, ఇంట్లో కూర్చోపెట్టడమేగా? ఈ వయసులో వాడి చదువుకు ఇలా బ్రేక్ ఇస్తే తర్వాత వాడు ఎందుకయినాపనికి వస్తాడంటావా? దానికి ఈ పెళ్ళి ఇష్టం లేదంటే వేరే ఎవరినైనా చూసి నీ పెళ్ళి చేసేస్తాం.. అంతే" అన్నాడు ఆదిశేషు విసురుగా.

తండ్రి మాటలు వినడంతోనే జానకి చివాలున తలెత్తి తండ్రి వంక చూసింది. ఆ తరువాత నీ అభిప్రాయం కూడా ఇదేనా అన్నట్లు రామచంద్ర వంక చూసింది.

భాస్కర్ చదువు ఆగిపోతుందంటే ఆమెకీ బాధగానే ఉంది.

పంకజం కూడా ఆందోళనగా చూసింది అందరివైపూ.

జానకి మనోభావాన్ని గ్రహించినట్లుగా చిన్నగా నవ్వుతూ "ఎందుకు మావయ్య అంత ఆవేశపడతావు? పెళ్ళి అనేది ఇద్దరి మధ్యా మధురమైన భావనలను కలిగించాలే గానీ ఏదో శత్రువుల మధ్య ఒప్పందంలా ఉండకూడదు కదా! ఈ పెళ్ళి మా ఇద్దరికీ ఆనందం చేకూర్చేదిగా ఉండాలిగానీ, ఒకరికి బాధనీ, మరొకరికి సంతోషాన్నీ కలిగిస్తే ఆ బంధానికి అర్థం ఏమైనా ఉంటుందా? మా అవసరాల కోసం, మా ఇబ్బందులు తీర్చుకునేందుకు జానకి ఆశలనూ, కోరికలనూ తుంచలేను మావయ్యా.

జానకి బాధపడుతూ మా ఇంట్లో అడుగుపెట్టడం నాకిష్టం లేదు. తను నిండు మనసుతో నా ఇంటికి రావాలి. బాచీ ఈ ఏడు కాకపోతే వచ్చే ఏడు టెంత్ రాస్తాడు. వాడి ఫ్యూచర్ దెబ్బతినకుండా చూసే పూచీనాది" అన్నాడు రామచంద్ర స్థిరమైన కంఠంతో.

అతడంత భరోసాగా మాట్లాడినప్పటికీ జానకి మనసు కుదటపడలేదు. నామూలంగా బాచీ చదువు ఆగిపోతే అతడి మనసులో నా పట్ల ప్రేమానురాగాలు ఏమైనా మిగిలి ఉంటాయా? ఇదే నా తమ్ముడు హరి చదువు ఇలా ఆగిపోతే నేను భరించగలనా అనుకుంది జానకి ఆలోచనగా.

అంతవరకూ తండ్రికి ఎదురు నిలిచి ఎంతో ధృఢంగా పెళ్ళి వద్దంటే వద్దని వాదించిన జానకి భాస్కర్ భవిష్యత్ కళ్ళ ముందు మెదలడంతో తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుంది. ఆపైన రామచంద్ర తన నిర్ణయాన్ని గౌరవించిన తీరు అతడిపైన అంతవరకూ ఉన్న అనురాగాన్నీ, గౌరవాన్నీ రెట్టింపు చేసింది.

"అందుకే బావా.. నాన్నగారు అన్నట్లు పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోకుండా నేను కొంచెం మూర్ఖంగానే ప్రవర్తించాను. ఐ యాం సారీ. అనవసరంగా నేను మీ అందర్నీ బాధపెట్టాను. నేను బి.యిడిలో జాయిన్ అవడంలేదు. మీరు పెళ్ళి ఏర్పాట్లు కానివ్వండి" అంది ప్రశాంతంగా అందరి వంకా చూస్తూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments